

участие въ черковнитѣ ни борби, Умрѣлъ е въ родния си градъ, 3 юлий 1871 г., едва на 34 години, заболѣлъ отъ грждна болестъ. Отъ какво значение е билъ той за града си и съ какво уважение се е ползувалъ между съврѣменниците си, се вижда отъ отправеното писмо на Сливенската община до сливенския прѣдставителъ по черковнитѣ ни работи въ Цариградъ Добри Чинтуловъ, съ което сливенци най-трогателно изразяватъ скръбъта си за смъртта, която „немилостиво замахна, откъсна отъ града ни и отъ общината ни най-родолюбивия и ученолюбивия и най-заслужилия ни съотечественикъ Ст. Г. Гидиковъ“ (писмо на общината отъ 5-и юли 1871 г.; вж. Юбилеенъ Сборникъ на Читалището „Зора“ въ Сливенъ, стр. 248; Ср. и споменитѣ на Д-ръ Д. Минковъ, id. 28-29). Ст. Гидиковъ е билъ жененъ за една отъ дъщеритѣ на сливенския първенецъ Русчо Мирковичъ, еднакво родолюбивъ и събуденъ сливенецъ. Синъ на Ст. Гидиковъ е интеллигентния и енергиченъ сливенецъ *Стефанъ С. Гидиковъ*.

Захария Д. Жечковъ е роденъ въ 1834 г. въ Сливенъ и отначало билъ на работа при баща си, виденъ сливенски търговецъ съ сдѣлки въ Бургасъ, Одринъ, Родосто и Цариградъ. Поминалъ се на 11 юний 1903 г. Неговъ братъ е *Илия Жечковъ*, сътрудникъ на „Български Книжици“ въ Цариградъ, парижки възпитаникъ, учителъ по френски въ Сливенската полугимназия около 1850 г. и възторженъ сподвижникъ по изгонването на Одринския митрополитъ отъ Сливенъ.

Петъръ Г. Мишковъ, трети прѣдседателъ на Читалището „Зора“, е роденъ въ Сливенъ прѣзъ 1831 г. Занимавалъ се съ абаджилъкъ и шивачество. Около 1856 г. странствувалъ изъ Русия и Ромъния. Билъ е на врѣмето си единъ отъ събуденитѣ и родолюбиви българи и възторженъ участникъ въ революционнитѣ приготовления въ Сливенъ между 1872 и 1876 г. Подъ оскъдно изтъкването му име за горния периодъ на политическитѣ движения въ Сливенъ се крие една скромна личностъ, инъкъ тѣй твърда и безкористно прѣданна на българската кауза.

Тодоръ А. Пенковъ, роденъ прѣзъ 1838 г. въ Сливенъ, а умрѣлъ прѣзъ 1892 г., четвърти прѣдседателъ на Читалището; въ турско врѣме се е занимавалъ съ абаджилъкъ, а слѣдъ освобождението билъ дълго врѣме ковчезникъ. Участвувалъ е винаги въ първитѣ редове на сливенскитѣ родолюбци.

Димитъръ Кавалджиевъ е роденъ прѣзъ 1834 г. въ с. Куруджий, Н. Загорско, а се заселилъ въ Сливенъ прѣзъ 1853 г., дѣто и се оженилъ, слѣдъ [като учителствувалъ въ